

medlemmer ikke imod bevillingerne, men de undlod at stemme ud fra den opfattelse, at afgørelsen i tilfælde som de foreliggende burde træffes af folketinget som helhed.

Efter nærmere at have gjort rede for disse forhold, udtalte ministeren:

„Med hensyn til selve det principielle spørgsmål er jeg *ikke uenig i den betragtning, at bevillinger af en vis betydelig størrelsesorden bør søges gennemført ved lovforslag*; jeg mener blot ikke, at man på forhånd kan fiksere et eller andet beløb og fastslå, at alle bevillinger over dette principielt er et lovgivningsanliggende, men at spørgsmålet i nogen grad må bero på en afvejen af forholdene i det enkelte tilfælde.

Jeg kan således nævne, at man i de seneste år har fulgt den praksis at søge helt nye statsgymnasier oprettet ved lov, medens opførelse af nye bygninger ved bestående skoler gennemføres ved finanslovbevilling. I det hele taget vil jeg mene, at selve det forhold, at der er tale om oprettelse af nye institutioner eller lignende, normalt vil pege imod lovforslag selv ved byggerier af et relativt begrænset omfang. Ved bestående institutioner kan der være tale om investeringer af et sådant omfang, eller der kan foreligge sådanne særlige forhold, at et lovforslag er en given ting; jeg kan som eksempler herpå fra undervisningsministeriets område nævne sagerne om det nye rigshospital og den polytekniske læreanstalts flytning, hvor tilslutningen i begge tilfælde er tilvejebragt ved lov. I det sidstnævnte tilfælde blev der tillige tilvejebragt en ekspropriationshjemmel, et forhold, som også kan spille ind ved afgørelsen af, om beløbet skal søges ved tillægsbevilling eller ved lov. Men bortset fra helt oplagte tilfælde kan yderligere en række faktorer være af betydning ved den konkrete afvejning af spørgsmålet, således som f. eks. i de sager, der er baggrunden for denne debat, nemlig sager, hvor betydningen af en hurtig løsning er erkendt fra alle sider, og hvor der står så store interesser på spil, at enhver udskydelse kan betyde uoprettelig skade. Dette vil ikke mindst kunne være tilfældet med sager, som af tekniske grunde først er modne til en løsning i sommerhalvåret, hvor tinget ikke er inde.

Min konklusion bliver således, at jeg er principielt enig i, at større bevillingsforslag bør gennemføres ved lov, men at jeg må mene, at bevillingens størrelse ikke kan være ene afgørende, idet afgørelsen må bero på et konkret skøn i hvert enkelt tilfælde under hensyntagen til samtlige foreliggende omstændigheder.“

I et gensvar fastholdt *ordføreren for forslagsstillerne*, at der burde have været fremsat lovforslag om de pågældende bevillinger. „Jeg havde“, udtalte han, „egentlig ventet, at den højtærede undervisningsminister ville have lagt så megen samarbejdsvilje for dagen, at han her i dag i det høje ting havde erklæret sin villighed til, når